

Advokát a expert hnutí Trikolóra Zdeněk Koudelka: Lidé poškození protiprávními opatřeními mohou škodu žádat po státu. ZA TU JE PLNĚ ODPOVĚDNÝ ARENBERGER, I STA MILIONY

- CZ24 News | 25. dubna 2021

ČESKO: „Ministr Petr Arenberger pohrdá občany, které protiprávně zatěžuje zákazy,“ říká advokát a expert hnutí Trikolóra Zdeněk Koudelka. Ve črtek uspěl u Nejvyššího správního soudu se stížností na nedávná vládní opatření. V pátek je vláda nahradila jinými, ovšem podle Koudelky stále porušuje právo.

Dne 22.4. vyhověl Nejvyšší správní soud vašemu návrhu na zrušení opatření ministra zdravotnictví. Proč jste se jej rozhodl podat? A jaké argumenty podle vás rozhodly?

Motivem byl boj za práva lidí proti zneužívání moci, měl jsem v tom podporu hnutí Trikolóra. Opatření bylo vydáno bez předchozího souhlasu vlády, což je zákonná podmínka. Proto bylo zrušeno jako celek. Dále soud vyčetl opatření další chyby, například stanovení maximálního počtu lidí na demonstracích či zákaz zpěvu při bohoslužbách.

Ministr zdravotnictví nedávno v souvislosti s nejasným výkladem některých nových pandemických opatření otevřeně prohlásil, že si je vědom, že některá z těch opatření soud shodí, ale hodlá na nich trvat alespoň do té doby, než soud rozhodne. Mám pocit, že takové

jednání z pozice ministra, který je pod ústavním slibem, jsme ještě nezažili...

Ministr slíbil prezidentu republiky Miloši Zemanovi, že bude dodržovat ústavu a zákony. Jeho činnost jej usvědčuje z opaku. Ministr Arenberger zneužil moc. Právo může dohnat k odpovědnosti škůdce i po delší době. Někteří zločinci jsou souzeni až po desetiletích, ale nakonec spravedlnosti neuniknou. Poškození mají právo na náhradu škody. Lidé mohou škodu žádat po státu. Ovšem stát může chtít náhradu škody po tom, kdo ji způsobil.

Ministři nejsou v pracovním poměru. Jejich odpovědnost za škodu tedy není omezena jen do výše čtyř a půl násobku měsíčního platu, jak stanoví zákoník práce pro zaměstnance. Ministr odpovídá za škodu plně, i sta miliony. Lze žádat náhradu škody a její zaplacení pak stát má vymáhat po Petru Arenbergerovi. Škodu lze uplatnit i po změně ministra a vlády. Doufám, že nová vláda bude po Arenbergerovi vyžadovat úhradu toho, co bude muset stát zaplatit za jeho protiprávní opatření.

Hned v pátek vláda přijala nová opatření, která některá z těch zrušených nahrazovala. Máte pocit, že tento „druhý pokus“ už více odpovídá právu?

Vláda dala předběžný souhlas, ale opatření vydal ministr zdravotnictví. Ministr Petr Arenberger pohrdá občany, které protiprávně zatěžuje zákazy, Parlamentem, jenž omezil zákony ministerskou moc, i soudem, protože přehlíží jeho výtky. Byť nemáme nouzový stav, ministr zachovává zákazy z nouzového stavu, což je nepřipustné. Proto jsem již v pátek 23.4. podal nový návrh na zrušení některých částí tohoto nového opatření.

Zaznamenal jsem názor, že opatření vlády z 23.4. rozvolňují pravidla pro shromáždění a demonstrace. Máte stejný dojem?

Zde již ministr neurčuje žádný maximální počet účastníků. Jen musí mít roušky a zachovávat odstupy mezi skupinami po 20. Stále však trvá zákaz maloobchodu.

Vaše argumentace se točí kolem pojmů „zákaz“ a „omezení“ a jejich rozdílu. Zkusme si vyjasnit, proč je v tomto případě jejich rozlišení tak důležité...

Soud ve svém předchozím rozsudku upozornil ministra, že pandemický zákon rozlišuje pojmy „zákaz“, „omezení“ a „stanovení podmínek“. Ve vztahu k obchodní činnosti umožňuje jen její omezení a stanovení podmínek. Ovšem zákaz přítomnosti zákazníků v provozovnách obchodu a služeb je faktickým zákazem maloobchodu. Ministr zákaz prezentuje jen jako omezení. Ale zákaz je zákaz. Obdobně to platí i u lanovek, jejichž provoz byl zakázán v zimním období z důvodu toho, že Německo tlačilo na jejich zákaz u nás, když platil v Německu. Německá vláda chtěla znemožnit, aby němečtí lyžaři jezdili do Čech, na Moravu a Slezska lyžovat. Vláda se tehdy zachovala jako vláda protektorátu a německému tlaku ustoupila. Ale i veřejnou dopravu může ministr omezit, ne zakázat.

Podívejme se na ústavně právní aspekty. Pokud by ministr Arenberger setrval v těchto úkonech, které vy označujete dokonce jako „porušení slibu“, jaké právní důsledky by to pro něj mohlo mít?

Právo může dohnat k odpovědnosti škůdce i po delší době. Někteří zločinci jsou souzeni až po desetiletích, ale nakonec spravedlnosti neuniknou. Poškození mají právo na náhradu škody. Lidé mohou škodu žádat po státu. Ovšem stát může chtít náhradu škody po tom, kdo ji způsobil.

Ministři nejsou v pracovním poměru. Jejich odpovědnost za škodu tedy není omezena jen do výše čtyř a půl násobku měsíčního platu, jak stanoví zákoník práce pro zaměstnance. Ministr odpovídá za škodu plně, i sta miliony. Lze žádat náhradu škody a její zaplacení pak stát má vymáhat po Petru Arenbergerovi.

Arenbergerovi. Škodu lze uplatnit i po změně ministra a vlády.

Vraťme se ještě ke slovům ministra Arenbergera: „Rozhodli jsme se věřit lékařům, ne právníkům“. To přináší obecnější otázku dodržování zásad právního státu za pandemie. Podařilo se v této krizové situaci právní stát a jeho zásady uhájit?

Mnoho lékařů veřejně vyjadřuje pochybnosti o vládních krocích – prof. Beran, Žaloudík, Pirk a mnozí další. Takže Arenbergův výrok hodnotím jako lež. Správně by měl říci, že věří některým lékařům a jiným nevěří. Přístup vedení Ministerstva zdravotnictví k právům lidí hodnotím jako činnost gangsterské skupiny. Máme demokratický právní stát, ne diktaturu některých epidemiologů.

Jak podle vás v loňském roce obstáli tvůrci krizové legislativy, zejména právníci z ministerstva zdravotnictví?

Ministerstvo zdravotnictví hodnotím jako úřad s nejhoršími právníky ve státě. Nevěřím ani jeho jiné odbornosti. Však si ještě pamatujeme na různé ministerské PSY. Výplod ministerstva, který stál peníze. Jeho kritici, jako bývalý prezident Václav Klaus, byli dehonestováni. Ale Václav Klaus měl pravdu a po ministerském psuvi dnes už ani pes neštěkne.

Arenberger by si měl vzpomenout na své předchůdce. Jeden bývalý československý ministr zdravotnictví byl popraven jako válečný zločinec (Jozef Tiso) a jeden ministr zdravotnictví je dosud ve vězení (David Rath), Je však pravdou, že nebyli stíháni za to, co učinili jako ministři zdravotnictví.

Ovšem máslo na hlavě mají i poslanci a senátoři. Pandemický zákon je špatný v tom, že nebrání zneužití moci ministrem zdravotnictví. Poslanecká sněmovna si neupravila možnost zrušit jednotlivá špatná opatření Ministerstva zdravotnictví. To by byla účinná a rychlá kontrola. Ministr zneužívá toho, že soudní kontrola je až následná. Po zrušení svých opatření soudem vydá téměř shodná a očekává, že soudu bude nějaký čas jejich zrušení trvat.

To, že v Parlamentu nehlasovaly pro účinnou kontrolu ministra vládní strany, je pochopitelné. Že však tento zákon podpořily i některé s vládou kolaborující opoziční strany jako piráti, ODS, STAN, lidovci, TOP dokazuje, že slovně vládu či ministra kritizují, ale jinak je v omezování lidí a ožebračování podnikatelů podporují.

Nápravou může být rychlá novela pandemického zákona, která dá Poslanecké sněmovně právo rušit opatření ministra, přitom toto právo zachová i Nejvyššímu správnímu soudu, anebo zrušení stavu pandemické pohotovosti, jak navrhuje Trikolóra. Konečnou nápravu mohou přinést volby. Lidé si buď zvolí strany, které navrhnou ministry porušující ústavu, nebo zvolí strany, které protiústavní postup odmítají a hlasovaly proti pandemickému zákonu jako Trikolóra.

Upozornil jste i na to, že ministerstvo rozlišuje imunitu z očkování a imunitu z prodělané nemoci.

Ministerstvo pro účast na určitých akcích stanovilo mimo jiné podmínku proděláné nemoci, kdy však imunitu omezuje jen na 90 dní, nebo očkování, kdy imunita není omezena. Nezdůvodňuje, proč jinak posuzuje imunitu z očkování a z prodělané nemoci. Očkování je zvýhodněno tím, že se k němu přistupuje, jako kdyby imunita nebyla časově omezena, zatímco u prodělané nemoci je omezena na pouhých 90 dnů. Přitom sami výrobci vakcín udávají, že účinnost je omezená, není 100% a po určité době může dojít k nakažení opět. Očkování nebrání jakémukoliv opětovnému nakažení, ale těžkému průběhu nemoci, což však brání i imunita získaná onemocněním. Ministr vytváří tlak na občany, aby se formálně nepovinné očkování stalo ve skutečnosti povinným.

Pro tento postup není žádný odborný podklad v odůvodnění a je čistě spekulativní. Ministerstvo

vyvolává tlak na absolvování očkování v době, kdy dvě očkovací vakcíny (Astra Zaneca, Johnson and Johnson) jsou v některých státech mediálně spojovány s následným úmrtím. Pokud chce stát nařídit povinné očkování, musí to udělat právním předpisem a nést odpovědnost za následky očkování. Pokud ministerstvo preferuje imunitu z očkování, aniž chce nést následky tím, že by ho nařídilo jako povinné, a přitom dochází k úmrtím, jde o postup protiprávní a hrubě nemorální.

Zdroj: <https://www.parlamentnilisty.cz/>